

# טימו לב אל הנשמה



## דיבורים מתוך הדיסק: 'הכנה ליום הכיפורים' מפי הרה"ג עופר ארז שליט"א

### המצווה זה טפע גדול מאוד לעולמנו

את הזאת הדמים הכהן הגדול היה עושה עם 2 קורבנות - יש לנו כלל מאוד גדול וצריך לזכור אותו מכיוון שהכלל הזה נכון כלפי כל התורה כולה: בכל מצווה שאנחנו מצווים עליה אנחנו תמיד צריכים לדעת שהמצווה היא לא כפשוטו, הכוונה שלכל מצווה, לכל מנהג ולכל תקנה, בפרט במצוות דרבנן יש טעמים מאוד עמוקים מכיוון שלמעשה המצוות פועלות תיקונים רוחניים. יש עולמות רוחניים ויש ספירות והשפעות וכל מצווה ומצווה פועלות איזה פעולה רוחנית שמשפיעה שפע גדול מאוד לעולם שלנו. שואלים תלמידי רבינו האר"י על המצווה הזאת של הכהן הגדול

ביום הכיפורים: א- מדוע הכהן הגדול מזה פעם אחת כלפי מעלה ושבע כלפי מטה? ב- מדוע כשהכהן הגדול מזה כלפי מטה הוא כל פעם צריך להזכיר את ההזאה הראשונה?

### יש כאלה שלא מאמינים

אלו 2 שאלות ששואלים תלמידי רבינו האר"י והתשובה היא מאוד-מאוד עמוקה וכל הסודות של יום הכיפורים בעצם כלולים בהבנת המצווה הזאת שנקראת הזאת הדמים של הכהן הגדול בקודש הקודשים. כדי להבין את עומק הדבר נעשה הקדמה קצרה: הקב"ה מנהיג את העולם ע"י שהוא בעצם מגלה לנו את האמונה, את הדעת ואת התורה. עצם העובדה שאנחנו יכולים ללמוד תורה ואנחנו יכולים להאמין בהקב"ה זה נובע מזה שהקב"ה עוזר לנו להאמין בו, מכיוון שאם הוא לא היה עוזר לנו להאמין, לא היינו מאמינים בו. והראייה היא שאנחנו יכולים לראות שיש הרבה אנשים שלא מאמינים בהקב"ה ולא יעזור שום דבר - עד שלא תהיה להם סיעתא דשמיא והקב"ה יעזור להם, הם לא יאמינו בהקב"ה. אנחנו רואים שיש בדור שלנו הרבה כאלה שפתאום קמים בבוקר אחרי 20 או 30 שנה שבהם הם חיו בלי אמונה ופתאום אדם קם בבוקר ומתחיל להאמין בהקב"ה, הוא מתחיל לשאול את המשפחה שלו, את אשתו ואת החברים שלו: תגידו, אתם יודעים איפה



הקב"ה נמצא? ניגש אליי בחור בירושלים ואמר לי אני רוצה לשאול אותך שאלה...

### בדרך לאילת פתאום מדברים על הקב"ה

הוא אמר לי: תראה, אני הייתי חילוני גמור, באמת שלא ידעתי כלום. יום אחד אני ועוד ארבעה חברים החלטנו לעשות טיול לאילת. תכננו לנו חמשה ימים של טיול, הכל היה מסודר, איפה אנחנו ישנים איפה מבלים וכן הלאה. את הנסיעה תכננו ליום שבת בבוקר, יצאנו לדרך וכשהגענו לכביש הערבה, אני לא יודע למה אבל פתאום אני מתחיל לדבר על הקב"ה. חברים שלי אמרו לי: מה הכנסת את הקב"ה לפה? הכל בסדר ולא קרה שום דבר אז מה קרה שהחלטת פתאום לדבר על הקב"ה?! הוא אמר: אני בעצמי לא יודע למה, אבל אני מרגיש שאני חייב לשאול שאלות כדי לדעת

### יום הכיפורים בזמן בית המקדש

בזמן שבית המקדש היה קיים, היו לעמ"י עבודות מאוד מיוחדות ביום הכיפורים בבית המקדש. התורה אומרת שביום הכיפורים אף כהן לא עוסק בעבודות בבית המקדש אלא הכהן הגדול בלבד. היו כמה עבודות יוצאות-דופן שלא היו בשאר ימות השנה. אחת העבודות המיוחדות זאת העבודה שהיתה בתוך קודש הקודשים - בית המקדש היה מחולק לכמה חלקים וכל חלק היה יותר קדוש מהחלק הקודם. היה איזור שבו היה המזבח שבו מקריבים את הקורבנות ולשם כל הכהנים היו יכולים להכנס, המזבח היה בחצר. לאחר מכן היה מקום יותר פנימי מקורה בגג שנקרא היכל הקודש. בגלל הקדושה שהיתה בו, לתוך היכל היה מותר לכהנים להכנס אבל רק אם היתה להם עבודה לעשות שם כגון להדליק את המנורה, להקטיר את הקטורת וכן הלאה..

### רק איש אחד ביום אחד

היה מקום יותר גבוה ויותר פנימי שנקרא קודש הקודשים. בזמן בית המקדש הראשון היה בתוך קודש הקודשים הארון שמשם רבינו עשה במדבר והוא היה עם עמ"י עד סוף תקופת הבית הראשון, בבית המקדש השני הארון לא היה אבל היה את קודש הקודשים. לקודש הקודשים אסור לאף אדם להכנס לשם לעולם, אלא רק במקרה אחד: לכהן הגדול ביום הכיפורים. היום היחיד בשנה שבו היו עושים עבודה בבית המקדש בקודש הקודשים היה יום הכיפורים, בשאר ימות השנה אין שום רשות להכנס לקודש הקודשים. הכהן הגדול היה עושה כמה עבודות מיוחדות ביום הכיפורים בקודש הקודשים. אחת העבודות זה הזאת הדם. היו קורבנות מיוחדים ליום הכיפורים, והכהן הגדול היה לוקח בכלי את הדם של הקורבן לאחר השחיטה והוא היה נכנס לקודש הקודשים עם הדם של הקורבן והוא היה עושה 'הזאת דמים' - הוא היה טובל את האצבע שלו בתוך הכלי ואז הוא היה מזה בין בדי הארון. לארון הקודש היו 2 מקלות שאיתם היו סוחבים את ארון הקודש וזה נקרא 'בדי הארון'..

### אחת ואחת, אחת ושתיים אחת וטלוש

במסכת יומא כתוב שהכהן הגדול היה טובל את האצבע בתוך הדם ואז מכה עם האצבע שלו פעם אחת כלפי מעלה ואח"כ 7 פעמים כלפי מטה - זה היה הזאת הדמים בקודש הקודשים. הכהן הגדול היה עושה את הזאת הדמים באופן הזה: בפעם הראשונה שהוא היה מזה הוא היה אומר: אחת, ז"א הזאה מספר אחת כלפי מעלה. עכשיו הוא היה מזה כלפי מטה, אבל כשהוא היה מזה כלפי מטה הוא מתחיל לספור מההתחלה: אחת ואחת - ז"א שהוא היה מזכיר את ההזאה כלפי מעלה, אח"כ הוא היה טובל את האצבע ואומר: אחת ושתיים, אח"כ אחת וטלוש וכו' עד אחת ושבע. לאחר מכן הוא היה לוקח את הכלי עם הדם ויוצא החוצה

| רבינו תם | צאת השבת | הדלקת נרות | ס'*     |
|----------|----------|------------|---------|
| 19:43    | 19:01    | 18:11      | ד-1     |
| 19:40    | 18:59    | 18:09      | ת"א     |
| 19:41    | 18:59    | 18:10      | חיפה    |
| 19:42    | 19:00    | 18:11      | באר שבע |

\*לנוהגים 40 דקות: 17:54 | חומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

# פתאום אדם מתחיל לדבר על הקב"ה

..בשלב מסויים אחד החברים אמר לו: כשנגיע לאילת תפנה לאחד הפסיכולוגים ונראה אולי יש בך משהו לא בסדר. ביום השני שהם היו באילת הוא פגש על החוף 2 חסידי ברסלב שעשו הפצה על החוף. ברגע שהוא ראה פיאות, זקן וכיפה הוא מיד שאל: תגידו אתם יכולים להסביר לי איפה הקב"ה נמצא? הוא מספר שמאילת הוא ברוך השם עלה לישיבה. הוא אמר לי: הכל טוב ויפה אבל תגיד לי, מה פתאום התחלתי לדבר על הקב"ה?? למעשה זה הסוד שהקב"ה מתגלה אלינו ועוזר לנו להאמין בו. האור של השם מתקבל אצלנו במחשבה ובהרגשה (במוח ובלב). פתאום אדם חושב על הקב"ה, פתאום אדם מרגיש בלב שהוא אוהב את הקב"ה והוא מאמין בו - כל זה נקרא התגלות השם אלינו. ההשתוקקות של האדם היהודי היא שהקב"ה יתגלה אליו עוד ועוד, מכיוון שהלב של האדם היהודי יודע ומרגיש שאין דבר יותר טוב בכל העולמות כולם כמו להרגיש קשר וקירבה אל הקב"ה, לכן כל מה שאנחנו רוצים זה שהקב"ה יתגלה אלינו וזה גם מה שאנחנו מבקשים מהקב"ה..

## הכיסופים, ההשתוקקות והרצונות שלנו

כאשר אנחנו רוצים את הקב"ה, בונה ירושלים, שמע קולנו וכן הלאה - בעומק של הדבר אנחנו מבקשים מהקב"ה שיתגלה אלינו. ראיתי בספר של 'הלשם שבו ואחלמה' שכותב שכל ההשתוקקות והכיסופים והרצונות של נשמות ישראל זה אך ורק לדבר אחד: שהקב"ה יתגלה אלינו. אדם יכול לעשות בדרך דברים של טעות אבל בעומק הנפש של האדם היהודי אנחנו רוצים שהקב"ה יתגלה אלינו, מכיוון שאנחנו יודעים ומרגישים שבאמת אין שום שמחה, אושר ותענוג יותר גדול מזה שהקב"ה מתגלה לאדם, וכנגד זה הצער הכי גדול של האדם זה כשהקב"ה מסתתר ממנו, וזה הסוד שהתורה אומרת שהעונש הכי גדול הוא 'ואנכי הסתר אסתיר פני בעת ההיא' - הסתרת פנים זה העונש הכי גדול



הגדול שבאמת יכול להכנס לקודש הקודשים ולהמשיך עלינו את כל ההשפעות האלו. **קודש הקודשים רוחני** מבחינה גשמית אין היום את קודש הקודשים אבל מבחינה רוחנית יש את המקום הזה ואת המדרגה הזאת וכשאנחנו זוכים להתקרב לצדיק האמת הוא ממשיך עלינו את כל התיקונים שהכהן הגדול היה עושה בקודש הקודשים ואז הוא מאיר לנו את המדרגה הזאת שנקראת בינה או כתר או תשובה עלינו. לכן מי שזוכה להתקרב צדיק האמת, זוכה להמשיך לעצמו את כל התיקונים של הכהן הגדול ביום הכיפורים - הלכה למעשה מכל זה: דבר ראשון צריך לחפש את הצדיק שהוא בבחינת הכהן הגדול שבאמת יכול להכנס לקודש הקודשים ולהמשיך עלינו את כל ההשפעות האלו.

## כל עמ"י בלי יוצא מהכלל

אדם יהודי מוכן לעבור הרבה דברים אבל כל זה ברגע שהוא מרגיש שהקב"ה נמצא איתו. ברגע שהקב"ה מסתתר מהאדם זה הצער הכי גדול, אבל הצדיק מגלה לנו שאפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה, גם שם הקב"ה נמצא. אומרים תלמידי רבינו האר"י שיש מקום מאוד-מאוד גבוה במדרגות ובעולמות הרוחניים שנקרא 'עולם הבינה' או 'עולם הכתר' והמקום הזה הוא מקום מאוד נעלם ונסתר ואנחנו נשיג את האור ואת המקום הזה לעתיד לבוא כשיבוא המשיח וכשיתגלה המקום הזה, כתוב בספרים הקדושים ובליקוטי מוהר"ן שאז יתברר שכל עמ"י בלי יוצא מן הכלל קרובים אצל הקב"ה ואהובים לפניו יתברך.

## במקום שבעלי תשובה עומדין!....!

רבינו קיבל על עצמו את התפקיד הזה לכפר על עוונות עמ"י עד שיבוא משיח צדקנו, לכן מי שמתקרב לצדיק, בפרט מי שזכה להיות בראש-השנה, זוכה להתקרב אל הכהן הגדול שממשיך עלינו את התשובה העליונה. יש כמה נקודות כדי לזכות להתחבר עם המקום הזה ואנחנו צריכים לראות מה זה אומר לנו הלכה למעשה: העבודה של יום הכיפורים זה לזכות לעלות מתשובה-מיראה לתשובה-מאהבה. הגמרא אומרת שכשאדם זוכה לעשות תשובה מיראה אז כל הזדונות שהוא עשה הופכים להיות לשגגות אז מוחלן לו, אבל אם הוא עושה תשובה מאהבה אזי כל העבירות שהוא עשה לא נמחקים לו, אלא זה הכל מתהפך להיות זכויות, הכוונה למצוות, לכן אומרת הגמרא 'מקום שבעלי תשובה עומדין, צדיקים גמורים אינם עומדין'. צדיק גמור זה צדיק שעשה רק מצוות, כשהוא מגיע לשמיים אומרים לו: ברוך השם תראה כמה מצוות יש לך. אבל כשמגיע בעל תשובה אומרים לו: יש לך 1500 מצוות של חילול שבת ועוד 700 מצוות של מאכלות אסורים - לצדיק אין את המצוות האלה של עבירות שהתהפכו לזכויות - לזה זוכים רק על ידי תשובה מאהבה

## לא שייך שום התקשרות עם החומר

יום הכיפורים זה התגלות 'עולם הבינה' ובגלל שזה מקום רוחני כ"כ גבוה, לכן לא שייך בו התייחסות, התקשרות והתחברות עם העולם הזה. לכן כל התחברות עם העולם הזה אסורה עלינו ביום הכיפורים, זה לא כמו בתשעה באב שאז אסור לנו כל דבר שהוא קשור לתאוות הגוף או לצרכי הגוף. בתשעה באב אנחנו עושים את זה כדי לכפר על עוון חורבן בית המקדש, אבל ביום הכיפורים אנחנו עושים את זה כי ביום הכיפורים אנחנו עולים לעולם רוחני כ"כ גבוה שבעולם הרוחני הזה לא שייך שום התקשרות עם החומר ועם העולם הגשמי, לכן אנחנו לא אוכלים ולא שותים ביום הכיפורים. ביום הכיפורים אנחנו יותר מלאכים מבני אדם בגלל העלייה הרוחנית הזאת והעלייה הזאת ממשיכה אור רוחני מאוד-מאוד גבוה כפי שיהיה לעתיד לבוא ועל זה כתוב בתורה 'כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני השם תטהרו' - 'תטהרו' בגימטריה 'כתר'. ביום הזה מתגלה סוד הכתר העליון ואז העוונות מתהפכים לזכויות, לכן מוחלים לנו על כל העוונות שלנו - זה הסוד של יום כיפורים.

**הפצה חובקת עולם**  
**של הרה"ג עופר ארז שליט"א**

**הצטרפו עכשיו** [ofererez.co.il](http://ofererez.co.il) **02-650-29-29** **הצטרפו עכשיו**

**לקבלת העלון בחייל** [orhadaat148@gmail.com](mailto:orhadaat148@gmail.com)

# מיליון \$, מטוס פרטי ווילה ענקית

איך אדם זוכה להגיע למדרגה של תשובה מאהבה? אומר אחד מתלמידי רבינו האר"י יסוד נפלא מאוד על הדבר הזה: תשובה מאהבה זה לא המצוות שאדם עושה אלא זה הרצונות והכיסופים של האדם להתקרב אל הקב"ה ולעבוד אותו - זה תשובה מאהבה. לכן כשאדם מתקרב לצדיק שהוא בחינת הכהן הגדול שבקודש הקודשים שממשיך את האור של תשובה מאהבה, הרבה פעמים הוא מרגיש כביכול שלא רוצים אותו ומרחיקים אותו - יהיה לו קשה לעשות כל מיני דברים ויהיה לו צער גדול מאוד מזה. למה אני לא זוכה ללמוד יותר תורה? למה אני לא זוכה יותר להתפלל? למה אני לא זוכה יותר לחזור בתשובה? הוא מרגיש צער מזה - הוא לא מצטער מזה שאין לו מיליון דולר, הוא לא מצטער מזה שאין לו מטוס פרטי או שאין לו וילה עם 8 חדרים. הוא מצטער מזה שהוא לא לומד תורה ומתקרב יותר להקב"ה, הצער שלו נובע מזה שהוא מרגיש שהוא רחוק מהקב"ה - זה נקרא תשובה מאהבה..

## כשלא הולך לך כלום והכל חשוך..

כל יום שאדם עובר מצב של חושך רוחני והוא בצער מזה שהוא לא עובד יותר את הקב"ה והוא לא זוכה להרגיש יותר את הקב"ה וכן הלאה - כל יום כזה שאדם מצטער ולא עוזב את הקב"ה זה תשובה מאהבה, מכיוון שבעולם שלנו כשאדם רחוק מהקב"ה והוא מרגיש חושך רוחני אז זה לא הרגשה נעימה. כשהולך לאדם טוב והוא לומד תורה ומקיים מצוות אזי הוא מרגיש טוב עם זה, אבל כשלא הולך לאדם והכל חשוך אזי זה הרגשה מאוד לא נעימה בעולם הזה, בד"כ גם לא מכבדים בן-אדם כזה, לכל היותר מרחמים עליו. אבל אומר תלמיד רבינו האר"י שאם האדם לא עוזב את הקב"ה במצב הזה, הוא בעצם מגלה נאמנות כלפי הקב"ה הרבה יותר מזה שמגלה נאמנות כלפי הקב"ה כשהכל הולך לו. כשאדם נמצא בחושך רוחני אזי הרבה יותר קשה לו להתחזק באמונה מאדם שנמצא במצב רוחני טוב.

## נאמן להטעם גם בחושך

זה יסוד מאוד עמוק: כשאדם נמצא בחושך רוחני והוא בכל זאת נשאר נאמן להקב"ה, בזה אדם מוכיח נאמנות להקב"ה הרבה יותר גבוהה ממה שהוא יכול להוכיח כשהולך לו טוב. מכיוון שכשהולך לו טוב אז קל לו להוכיח נאמנות להקב"ה כי טוב לו להיות עם הקב"ה עכשיו וללמוד תורה ולהתפלל, אבל כשקשה לו והוא בכל אופן נשאר עם האמונה ועם הרצונות והכיסופים להתקרב להקב"ה זה הרבה יותר קשה, לכן אומרים תלמידי רבינו האר"י שזה מגלה בתוך האדם את המדרגה של התשובה מאהבה מכיוון שהרבה יותר קשה לעבור את המהלך הזה וזה מביא את האדם למדרגה של תשובה מאהבה.

## עכשיו אנחנו לא רואים את זה!

כשאדם מחזיק מעמד במצבים האלה של החושך אזי יבוא יום והכל יפתח לו, והתשובה שלו תהיה המדרגה של תשובה מאהבה. כשאדם מחזיק מעמד בזמני החושך ונשאר נאמן להקב"ה ולא בועט ונשאר עם הקב"ה בכל הקשיים - זה מוליד בתוך האדם את מדרגת התשובה מאהבה ולעתידי לבוא אנחנו נראה שזה מאוד מאוד גבוה, אבל יש לנו כלל: עכשיו אנחנו לא רואים את זה. כשאדם עובר את המצבים האלה אנחנו לא רואים את זה, אדרבה היצר הרע אומר לאדם: הקב"ה לא רוצה אותך. אנחנו רואים שזה עבודה מאוד עמוקה ופנימית והבחינה הזאת מתגלית בקודש הקודשים. יום כיפורים זה עולם הבינה זה הזמן שמתגלה האמת ואז מתגלה איך כל ימי החושך שלנו אלו בעצם הימים של האור הכי גדול. יש ספר שנקרא 'ימי פנחס' זה ספר עם דברי תורה וגם סיפורים על אחד מגדולי תלמידי הבעש"ט: ר' פנחס מקוריץ. בהקדמה הוא מספר שהוא ביקש מהקב"ה שיראה לו את הערך בשמיים של הימים שהוא עבד אותו. משמיים הראו לו שכל הימים שהיו חשוכים

## רק הברסלבים מדברים על זה!

והוא בקושי היה יכול לעשות משהו והיה לו מזה צער מאוד גדול, אלו הימים הכי מאירים

הכהן הגדול שנכנס לקודש הקדשים מגלה לנו את הדעת הזאת כאשר הוא אומר: אחת ואחת, אחת ושתיים וכן הלאה. אנחנו נמצאים פה אבל הכהן הגדול שנכנס לקודש הקדשים וממשיך לנו הארה מהכתר ומהבינה, ממשיך לנו את הדעת הזאת לדעת שתשובה מאהבה פירושה, לכסוף אל הקב"ה ולהחזיק מעמד בימי החושך. הרבה פעמים אנחנו רואים שכשעוברים עלינו הדברים האלה מתעוררים בתוכנו הרבה ספיקות ואנחנו אומרים: מי אמר שזה נכון?! רק ברסלבים מדברים על זה, וכן הלאה וכן הלאה. אומר ר' נתן בליקוטי הלכות דבר נורא ואיום: בזמן בית המקדש השני היתה בעמ"י קבוצה שהם היו בבחינת כופרים, קראו להם: צדוקים ובייתוסים. הגאון מוילנא אומר שהם נקראו על שם צדוק ובייתוס שהיו חכמים מאוד גדולים, הם היו תלמידים של אנטיגונוס. הגאון מוילנא אומר שצדוק ובייתוס היו בעצמם צדיקים, התלמידים שלהם הם אלה שהתפקדו, זה לא כמו היום שהם אומרים לעשות עבירות וכד' אלא הם היו תלמידי חכמים עצומים, אבל הם לא האמינו בתורה שבע"פ, הם לא האמינו בחכמי התורה, אלא היתה להם תורה משלהם

## פגם עד לקודש הקודשים

הם האמינו בתורה שבכתב אבל לא בתורה שבע"פ והם נלחמו כנגד התלמידי חכמים. הצדוקים והבייתוסים היו מנסים לקבל את התפקיד של הכהן הגדול, הם היו מנסים לקנות מהרומאים (בזמן שהם שלטו בא"י) את התפקיד של הכהן הגדול. היו כמה פעמים שהכהן הגדול בעמ"י היה צדוקי בלי שעמ"י ידע, ואז הוא היה משנה את כל סדר העבודה בתוך קודש הקודשים. אומר ר' נתן שהצדוקים והבייתוסים הם יהודים שלא האמינו בתלמידי חכמים והפגם שלהם הגיע עד לקודש הקודשים, ז"א שהם פגמו בדעת של צדיק האמת. מסביר ר' נתן שבגלל שהיו את הצדוקים ואת הבייתוסים שנקראים כופרים והיה להם כמה פעמים כהן גדול שעשה עבודה בקודש הקודשים לפי שיטתם ודעתם, לכן יש את הבחינה הזאת שיש הסתרה ומחלוקת על הדעת של צדיק האמת..

## הדעת של צדיק האמת

הדעת של צדיק האמת זה הדעת של הכהן הגדול בקודש הקודשים, זה הסוד של התשובה העליונה. מכיוון שהיו צדוקים שהיו כוהנים גדולים, לכן יש כזה דבר של הסתרה ומחלוקת על הדעת של צדיק האמת, והמחלוקת נמצאת בתוכנו. יש בתוכנו איזה צדוקי שיושב ונלחם איתנו בדעת של הצדיק. אומר לנו שתשובה מאהבה ותשובה עליונה זה שכמחזיקים מעמד בימי החושך וכוספים אל הקב"ה בכל מקרה ובכל מצב. הצדוקי שבתוכנו אומר לנו: אין כזה דבר. אתה לא רואה שאתה בחושך? ! תעזוב כבר את הכל ותיסע לנו- זילנד או לאמסטרדם, מה אתה צריך פה את כל זה? זה החוסר אמונה שנמשכת מהצדוקים ומהבייתוסים שבתוכנו - זה הנקודה הראשונה של התשובה העליונה.

## יש לך ירידות, עליות ותהפוכות?

למעשה רבינו אמר את כל היסוד הזה במשפט אחד: אין שום ייאוש בעולם כלל. אם אדם יחזיק מעמד ברצון להתקרב אל הקב"ה, לא משנה אם יעברו עליו ירידות, עליות או תהפוכות - בסופו של דבר הוא יזכה לתשובה מאהבה, בגלל זה רבינו אמר אין שום ייאוש בעולם כלל, בגלל שרבינו הוא הצדיק שבבחינת הכהן הגדול שממשיך את הדעת מקודש הקודשים. נקודה נוספת: זה מובא מסיפור שמובא בגמרא במסכת ברכות (דף ז.ו.): הגמרא מספרת שפעם היה כהן גדול צדיק מאוד: 'תניא א"ר ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים (זה הפנימיות של הפנימיות) וראיתי אכתריאל ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא' שואלים מי זה? הלכה למעשה הוא ראה את הקב"ה ולא מלאך. 'אמר לי ישמעאל בני, ברכני'..



קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א  
02-5875777

# לבקש על עמ"י וללמד עליהם זכות תחזיק מעמד ואל תתיאש!!!

הנקודה השנייה של התשובה העליונה נקראת עין טובה, הכוונה להשתדל תמיד לראות את הטוב, אם זה בהנהגה של הקב"ה, אם זה בבני-אדם ורבינו אפילו ברשע גמור צריך לחפש איזה נקודה טובה, ורבינו מסיים את זה וזה הדבר הכי קשה: שאדם יסתכל בעין טובה על עצמו. התורה שהכי קשה לקיים בליקוטי מוהר"ן זה שאדם יסתכל על עצמו בעין טובה. צריך לדעת שהדרך של הבעל תשובה שיהיה לו הצלחות אבל בד-בבד גם כישלונות, כולנו היינו מוכנים לחתום עם הבית דין של מעלה שלא יהיו לנו יותר נפילות אבל אין חוזה כזה, זה לא הולך ככה. אלא הדרך היא שאדם עולה ויורד, אדם מצליח ואדם נכשל. אומר ר' נתן בליקוטי הלכות ור' צדוק הכהן מלובלין כותב את זה בספר 'צדקת הצדיק' וזה מובא בעוד ספרים שאם הרצון הפנימי של האדם זה באמת לחזור בתשובה ולהתקרב אל הקב"ה אזי גם הירידות שלו נחשבות לעבודת השם שלו, זה שהוא מחזיק מעמד ולא מתייאש, זה בעצמו הופך את הירידות לעליות ולעתידי לבוא יתברר שהכישלונות היו חלק מהדרך

## להסתכל בעין טובה וכך זכות

אנחנו צריכים לקחת את ההבנה הזאת לנקודת זכות על עצמנו, בוודאי שאם אדם נכשל הוא צריך להתחרט ולבקש מהשם שיעזור לו לא ליפול שוב. אבל אל תכנס לעצבות ולמרירות, למה נפלת? למה נכשלת? אלא תקום על הרגליים ותמשיך הלאה מכיוון שהנפילה חייבת להיות וזה חלק מהדרך - זה נקרא עין טובה, אנחנו צריכים לדון גם את עצמנו לכף זכות. אנחנו יודעים שהאמת היחידה היא להיות עם השם, כל השאר זה דמיונות, כשאנחנו מחליטים בליבנו שהאמת זה הקב"ה ואנחנו רוצים רק להתקרב אליו, אזי אנחנו צריכים לדון את עצמנו לכף זכות גם בנפילות שלנו ולהבין שזה חלק מהדרך וזה חייב להיות. אנחנו צריכים לחזק בעצמנו את העין טובה ואת הכף זכות, ככל שאדם יותר מסתכל בעין טובה ובכף זכות, כך הוא נכלל יותר בתשובה העליונה שזה תשובה מאהבה, זה הסוד שגילה לנו ר' ישמעאל.

## הוא למעלה ממדרגת המלאכים

ר' ישמעאל בן אלישע אמר: 'וראיני אכתריאל ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא'. המפרשים שואלים מי זה? האם זה הקב"ה או מלאך? בפרשת אחרי מות (של יום הכיפורים) כתוב: 'וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש', בשעה שהכהן הגדול נכנס לקודש הקודשים, היה כזה התגלות של השכינה ולא רק בקודש הקודשים אסור שיהיה אדם, אלא בכל ההיכל שזה הכניסה לקודש הקודשים, אסור שיהיה אדם - את זה לומדים מהפסוק. שואלת הגמרא למה כתוב 'וכל אדם לא יהיה באהל'? מסיק שיהיה כתוב ואדם לא יהיה באהל - מפה חז"ל דורשים שאפילו למלאכים אסור להיות בהיכל, אז מי זה אכתריאל ה' צבאות? אומרת הגמרא שזה הראייה שזה הקב"ה בעצמו ולא מלאך. 'מדרש רבה' שואל שאלה: אם כתוב 'וכל אדם לא יהיה באהל' אז איך הכהן הגדול שהוא בעצמו אדם נכנס לאהל? הרי לא כתוב שיש לכהן הגדול רשות. אומר מדרש רבה שבאותה שעה שהכהן הגדול נכנס לקודש הקודש הוא לא היה בן-אדם. הוא היה מגיע לכזאת מדרגה של התפשטות הגשמיות שהוא לא היה בכלל בגדר של אדם, הוא היה למעלה ממדרגת המלאכים והוא היה בבחינת השכינה בעצמה - הצדיק יכול להגיע לכאלה מדרגות שהוא מעל כל המלאכים ואז הוא יכול להכנס לקודש הקודשים ולגלות לנו את התורה של הכתר כפי שהיא תהיה לעתיד לבוא.



הקב"ה מבקש ברכה מהצדיק 'ישמעאל בני, ברכני' - שמעתם פעם כזה דבר? הקב"ה מבקש ברכה מהצדיק. ר' ישמעאל אמר לו: 'יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במידת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין' - ר' ישמעאל מבקש מהקב"ה שירחם על עמ"י. הקב"ה מבקש ממנו לברך אותו, אז מה אתה מדבר עכשיו על עמ"י? ר' ישמעאל מסיים ואומר: 'ונענע לי בראשו' - ז"א שהקב"ה שמח בברכה הזאת. זה לא מובן, הקב"ה אמר לו תברך אותי ור' ישמעאל ביקש ברכה בשביל עמ"י. מפה אנחנו לומדים יסוד עמוק מאוד-מאוד: כשאדם מבקש על עמ"י, כשאדם מברך את עמ"י וכשאדם מלמד זכות על עמ"י, אזי הקב"ה אומר: אותי אתם מברכים. זה מה שאומר הזוהר הקדוש: הקב"ה, התורה וישראל זה אחד - כשאתה מברך יהודי, הקב"ה אומר: זה כאילו שאתה מברך אותי, זה אותו דבר. זה דבר הראשון שאנחנו לומדים..

## לחפש נקודה טובה אפילו ברשעים

בתוך קודש הקודשים התגלה לר' ישמעאל בן אלישע שהיה מגדולי הכוהנים הגדולים בבית המקדש, הסוד הזה שכשאתה מברך ומתפלל על עמ"י, הקב"ה מחשיב את זה כאילו שאתה מברך אותו. רבינו אמר לנו תורה שלימה על הדבר הזה, וכל התורות של רבינו זה תורות שנמשכות מקודש הקודשים, זה הסוד של עולם הכתר והבינה לעולמינו ופה אנחנו לומדים יסוד מאוד גדול, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן בתורה רפ"ב שצריך ללמד זכות על כל אדם ואפילו מי שהוא רשע גמור, גם בו תחפש איזה נקודת זכות, ורבינו מסיים את זה שגם אדם צריך ללמד זכות על עצמו, לא רק על אחרים - הרבה פעמים שואלים על רבינו איך צריך ללמד זכות על רשע גמור? צריך לדייק בלשון של רבינו שאומר: 'ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב' רבינו לא התכוון שאם תראה רוצח אז תגיד: זה לא נורא שהוא רוצח. רבינו אמר שאפילו ברשע הגמור תחפש איזה נקודה טובה.

## כל עמ"י יחזור בתשובה ברגע אחד

רבינו אומר לנו: תתבונן בזה שיש באותו רשע עדיין נקודות טובות, אם יש ביהודי איזה נקודה טובה אז צריך לדעת שהוא לא אבוד. צריך לדעת שהנקודה הזאת מחברת אותו ומקשרת אותו עם הנשמה הא-לוקית שבתוכו, לכן רבינו מגלה לנו שמאוד חשוב לראות בכל יהודי נקודה טובה. זה חידוש מאוד גדול, רבינו אומר שאם אנחנו מזהים שברשע גמור יש איזה נקודה טובה, זה מחבר את הנשמה של אותו אדם עם הנקודה הטובה שלו, והנקודה הטובה שיש בו מתחילה להאיר בו ומכוח זה הוא יחזור בתשובה שלימה לגמרי. שמעתי פעם מאחד מזקני אנ"ש שאמר דבר מאוד נורא: אם לכולנו היה את העניין הזה לראות נקודה טובה בכל יהודי, בכוח ההסתכלות הזאת כל עמ"י היה חוזר בתשובה ברגע אחד והיתה באה הגאולה. כמה חסר לנו הנקודה הזאת לראות בכל יהודי את הנקודה הטובה שיש בו.

## תאיר לו בנשמה והוא יחזור בתשובה

פלוני עושה עבירות והוא באמת בעייתי מאוד, אבל בזה שאתה תראה את הנקודה הטובה שלו, בזכותך הנקודה הטובה הזאת תתחיל להאיר לו בנשמה ולאט-לאט הוא יחזור בתשובה שלימה ויתקן את העבירות שלו - ר' ישמעאל מגלה לנו דבר עצום ונורא, הקב"ה אומר לנו: ברגע שאתם מברכים את עמ"י, אתם מברכים אותי. כל דבר שאנחנו עושים לטובה על יהודי, הקב"ה אומר: אתם עשיתם לי את הטובה הזאת. הדבר הנורא הזה התגלה לכהן הגדול בקודש הקודשים ביום הכיפורים.

**בברכת כתיבה זחתימה טובה לחיים טובים וארוכים ולשלוש**

## לתרומות והקדשות: 0525-39-59-85

**להצלחת:** שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, אסתר בת דליה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, לאה לירן בת שושנה, צופיה בת רחל, הרב איתן בן יונה, אוריאל ושרה עמרם, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן חנה, אדל בת אורלי, אהובה שירה בת ציונה, בת-שבע בת ימימה.

**לרפואת:** שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שלום בן גילה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יעקב בן לונה, יצחק בן מסעודה, יוסף בן כרמלה, ערן בן ציונה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, אהובה שירה בת ציונה, בת-שבע בת ימימה, התינוק רפאל-אליהו בן רעות.

**לעילוי נשמת:** ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת איון, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת - מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס.